

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119203397
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119203397.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: J. Q., V.. XX.X.XXXX, P. A. XX, XXX XX Q., právne zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o primerané finančné zadostučinenie 300 eur takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 150 eur všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 19.2.2019 domáhal určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v bode 8.1 a 8.4 v znení ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a zároveň žiadala od žalovaného zaplataenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300 eur. V žalobe uviedol, že na základe žiadosti mu bola schválená výška revolvingového úveru 1.427,34 eur (zmluva o revolvingovom úvere č. 8300025692 z 16.11.2009) s ročnou úrokovou sadzbou 68,80 %, počtom mesačných splátok 36 vo výške 80,36 eur, pričom žalovaný si okamžite stiahol poplatok obsiahnutý v bode 8.1 žiadosti o revolvingový úver. Je absolútne neprimeraný k službe, ktorou je možnosť odkladu splátok. Uvedený poplatok je neprijateľný nielen z dôvodu neprimeranosti ceny tejto služby, ale aj z dôvodu, že sa platí bez ohľadu na jej poskytnutie, pričom v čase zrazenie tohto poplatku ešte žalobca ako spotrebiteľ ešte ani nevyužila takúto službu. Žalovaný získa prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytol. Žalobca poukázal v tejto súvislosti aj na právoplatný rozsudky Krajského súdu v Prešove 9 Co 117/2017 z 30.11.2017, 2 Co 38/2017 z 30.11.2017 a 23 Co 84/2017 z 16.4.2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/321/2012 zo dňa 10.9.2013, ktorý uviedol: Ustanovením § 53a O.z. sa do právneho poriadku zavádza i keď nepriamo precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, v ktorých dodávateľ použil tú istú, alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z ustanovenia § 53a OZ vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil za neprijateľnú, alebo keď neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného súdneho rozhodnutia.

2. Zároveň žiadal priznať v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur (podľa bodu 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere požadovaných

za odklad splátok úveru resp. revolvingu 241,85 eur + 146,58 eur), nakoľko si uplatnil satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Primerané zadosťučinenie má naplniť požiadavku účinného, sankčného, odradzujúceho prostriedku ochrany, aby sa dodávateľ už nedopúšťal recidívy, ale má mať aj funkciu relutárnu. Žiadal priznať aj náhradu trov konania.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Uviedol, že Dohoda o poskytnutí služby je individuálne uzavretá, nejde o predpoklad a ani podmienky pre vznik zmluvy o úvere. Skutočnosť, že je na tej istej listine, ako samotná zmluva o revolvingovom úvere resp., že bol formulovaná žalovaným neznamena v zmysle právnej úpravy automatický záver, že nejde o individuálne dohodnutý a uzavretý právny úkon. Pojem individuálny znamená predovšetkým možnosť spotrebiteľa dosiahnuť, že takáto podmienka sa nestane súčasťou jeho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby sa zmenilo jeho postavenie oproti stavu, ak by podmienku prijal. Dohoda o poskytnutí služby je samostatným úkonom, je osobitne podpisovaná. Dlužník podpísaním tlačiva žiadosti/zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. Samostatnosť zohľadňuje aj grafické rozlíšenie. V prípade žalobcu bolo uzavretie dohody slobodné a dobrovoľné, vedela o jej význame, právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že sporným poplatkom sa platí za niečo čo nebolo dodané. Namietal, že žalobca počas splácania úveru využil odklad možnosti splátok. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť a to aj v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko mal za to, že žalobca si uplatnil v súvislosti s rovnakou zmluvou primerané finančné zadosťučinenie v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11 Csp 3/2018, pričom nárok žalobcu bol právoplatne zamietnutý. Dôvodil, že ide o možné zneužitie inštitútu finančného zadosťučinenia, pričom z okolností tvorených jedným zmluvným vzťahom je umelo a účelovo vytváraných niekoľko konaní. Záverom konštatoval, že nedôvodná je aj výška primeraného zadosťučinenia, pričom bola stanovená zrejme podľa toho, že z žalobcom prijatej sumy od žalovaného vo výške 1.195,08 eur doposiaľ vrátil len 895,10 eur a teda ním dlhovaná suma je práve (zrejme nie iba zhodou okolností) rovná sume žalovanej v tomto spore. Namietal aj premlčanie nároku. Navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Súd vykonal dokazovanie prečítaním obsahu celého spisu a dňa 4.6.2019 vyhlásil rozsudok č. k. 16Csp 40/2019-33, ktorým vyhovel žalobe vo vzťahu k určeniu neprijateľných zmluvných podmienok, v prevyšujúcej časti (týkajúcej sa primeraného finančného zadosťučinenia) žalobu zamietol a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal nesprávne zistenie skutkového stavu veci a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Jedinou hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie je úspech v súdnom konaní. Tento úspech nie je nijako obmedzovaný tým, či ide o tú istú, alebo inú zmluvu. Otázka totožnosti alebo rôznosti zmluvy, ktorá bola predmetom základného konania, nemá pre žalobu o primerané finančné zadosťučinenie, nadväzujúcu na základné konanie, žiaden právny význam. Hmotnoprávnou podmienkou žaloby o primerané finančné zadosťučinenie, vedenej na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 11Csp/3/2018, bolo základné konanie vedené na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 19C/185/2014. Hmotnoprávnym základom primeraného finančného zadosťučinenia v teraz súdnej veci je terazšie konanie o neprijateľnosť zmluvných podmienok, teda konanie sp. zn. 16Csp/40/2019. Terazšie konanie 16Csp/40/2019, ako základné konanie ohľadne neprijateľnosti zmluvných podmienok, je iným konaním, ako bolo základné konanie vedené pod sp. zn. 19C/185/2014. Ak by tomu tak nebolo, súd by vec sp. zn. 16Csp/40/2019 musel zastaviť pre prekážku rozhodnutej veci. Je evidentné, že to, že obe konania, aj sp. zn. 19C/185/2014, aj 16Csp/40/2019, sa týkajú tej istej zmluvy, nehrá žiadnu rolu. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie môže byť podaná súčasne so žalobou o neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Ak by žalobca z tej istej spotrebiteľskej zmluvy uplatnil úspešne aj ďalšie (iné) porušenie spotrebiteľského práva, v ďalšom (inom) súdnom konaní, patrilo by mu aj ďalšie (iné) primerané finančné zadosťučinenie. Na podporu svojich argumentov poukázal na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Prešove. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že postup žalobcu, ktorý už raz uplatňoval finančné zadosťučinenie (neúspešne), nemá vecné opodstatnenie minimálne z dôvodu, že už vo vyššie uvedenom konaní si uplatňoval finančné zadosťučinenie v súvislosti so zmluvným vzťahom 8300025692. Odporuje účelu právnej úpravy postup spočívajúci v tom, kedy z okolností tvorených jedným zmluvným

vzťahom je umelo (a zjavne účelovo) vytváraných niekoľko konaní. Ak je účelom zadostučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ by mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je namieste otázka, či multiplikovanie sporov a rozdrobovanie do viacerých rovnako znamená, že sa má multiplikovane poskytovať resp. vôbec či má takto vznikáť primerané finančné zadostučinenie. Žalovaný poukazuje nielen na nedôvodnosť uplatňovaného nároku na primerané finančné zadostučinenie čo do jeho základu, ako aj čo do jeho výšky. Z podanej žaloby nie je zrejmé ani to, ako žalobca dospel k sume 300,- Eur. Navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 17 Co 85/2019-60 zo dňa 22.10.2019 zrušil zamietavý výrok rozsudku prvoinštančného súdu v spojení s výrokom o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie odôvodnil odvolací súd tým, že aplikácia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy až v prípade, ak súd dospeje k záveru o existencii nároku na primerané finančné zadostučinenie a rozpor s dobrými mravmi je „iba“ dôvodom na neposkytnutie súdnej ochrany takémuto nároku. Skutočnosť, či súd prvej inštancie vyhodnotil žalobcom uplatnený nárok ako daný, existujúci, nie je z odôvodnenia rozhodnutia zrejmá. Pokiaľ by súd dospel k záveru, že nárok žalobcu ani nevznikol, aplikácia ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka by nebola opodstatnená. Súd prvej inštancie neuviedol, či v predmetnej veci sú alebo nie sú splnené predpoklady vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere je nutné rozlišovať, či vôbec nárok vznikol a až v prípade zistenia, že nárok je daný, prichádza na rad vyhodnocovanie prípadných okolností opodstatňujúcich aplikáciu ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a okolností majúcich vplyv na určenie rozsahu, v akom nárok vznikol. Odvolací súd skonštatoval, že primerané finančné zadostučinenie patrí za každé porušenie práva, povinnosti. Z uvedeného dôvodu aj v prípade, ak sa dodávateľ v tom istom zmluvnom vzťahu dopustil viacnásobného porušenia svojich povinností, resp. práv spotrebiteľa, nárok na primerané finančné zadostučinenie prináleží za každé z týchto porušení.

8. Po vrátení veci súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 16.11.2009 strany sporu uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere pod č. 8300025692. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že príslušný formulár zmluvy podpísal žalobca ako dlžník dňa 11.11.2009 s vyplnením údajov v bode 5 príslušného formulára. Uvádza sa v ňom, že žiada o poskytnutie úveru vo výške 1.493,73 eur s mesačnou splátkou 84,11 Eur, s počtom splátok 36. V zmluve je uvedená predpokladaná RPMN za úver vo výške 68,82 %, v tej istej hodnote aj ročná úroková sadzba, priemerná RPMN vo výške 37,93 %. V tejto kolónke sa uvádza aj poskytnutá čiastka revolvingu 847,87 Eur, RPMN pri revolvingu 59,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,94 %.

10. Bod 6 formulára zmluvy obsahuje odlišné údaje o schválenom revolvingovom úvere ako v bode 5, konkrétne poskytnutá suma úveru vo výške 1.427,34 eur, mesačná splátka úveru vo výške 80,36 %, priemerná RPMN je 48,96 %, poskytnutá čiastka revolvingu 810,06 eur, úroková sadzba revolvingu, ktorá pri schválenom úvere je vo výške 67,93 %.

11. Formulár zmluvy o revolvingovom úvere má celkovo 13 bodov. Na druhej strane pokračuje úverová zmluva drobným písmom, bodmi 7 - 13. V bode 8 je o málo väčším písmom označenie: „Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“. Nasleduje bod 8.1 s týmto textom: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úvere/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 241,85 eur/ 7.286 SKK a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 146,58 eur/ 4.416 SKK v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“

12. Bodu 8.4. Dohody o poskytnutí služby je v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej

výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“

13. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 19 C 185/2014 z 15.12.2015 (právoplatný 26.2.2016) v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. proti žalovanému J. Q., V.. XX.X.XXXX o zaplatenie 1.997,86 eur súd žalobu zamietol, keďže úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie zákonných náležitostí ako aj kvôli úrokovej sadzbe v rozpore s dobrými mravmi.

14. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 11 Csp 3/2018 z 1.6.2018 (právoplatný 27.6.2018) v spore žalobcu J. Q., V.. XX.X.XXXX proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. o primerané finančné zadostučinenie súd žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že žalovaný bol v konaní 19 C 185/2014 pasívny, preto si nemôže v tomto konaní uplatňovať nárok na primeranú zadostučinenie a doposiaľ nevrátil žalovanému ani istinu, čo je v rozpore s dobrými mravmi.

15. Obe vyššie uvedené konania vychádzali zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300025692 z 16.11.2009.

16. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie takto právne posúdil:

17. Nepochybne predmetnú úverovú zmluvu vrátane dohody o možnom odklade splátok je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

18. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

19. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

24. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

25. Súd prvej inštancie súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu sa opätovne zaoberal aj primeraným finančným zadostučinením, pričom s ohľadom na závery odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení musí konštatovať, že žaloba v tejto časti je čiastočne dôvodná.

26. Súd prvej inštancie mal za to, že v tomto konaní žalobca si primerané finančné zadostučinenie uplatňuje síce z tej istej zmluvy (ako si uplatnil už v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 11 Csp 3/2018, pričom rovnako je faktom, že v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 19 C 185/2014 bol v pozícii žalovaného oproti žalobcovi úspešný a žaloba o sumu 1.997,86 eur bola voči nemu zamietnutá, pričom išlo rovnako o nárok z identickej zmluvy ako v tomto konaní), avšak v tomto konaní bol žalobca vo vzťahu k žalovanému už právoplatne (4.7.2019) úspešný vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam, teda má právo domáhať sa aj primeraného finančného zadostučinenia bez ďalšieho.

27. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

28. V prejednávanom prípade však možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi na základe jeho žaloby výlučne z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku.

29. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že žalovaný zneužil svoje postavenie tým, že do zmluvy zahrnul neprijateľné zmluvné podmienky, ktorých určenia sa v tomto konaní musel domáhať žalobca žalobou.

30. Žalobca musela aktívne uplatňovať svoje práva podaním žaloby a súd v prejednáwanej veci s prihliadnutím na vyššie uvedené dospieva k záveru, že výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods. 5 ZOS môže, ako aj nemusí zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila.

31. Pri výklade § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. treba akcentovať, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu (Bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa.), tak základ nároku na finančné zadostučinenie je daný (arg. „má právo“). Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto,

že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z. z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva spôsobom, ktorý môže privodiť ujmu spotrebiteľovi je potrebná určitá intenzita.

32. Súd prvej inštancie má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

33. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak súd považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia v sume 150 eur a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovanej do práva žalobcu ako spotrebiteľa, ktorá síce nie je v žalobcom požadovanej výške, avšak ako primerané zadosťučinenie je dôvodná. Účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od nekalých praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu. Preto súd prvej inštancie súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vyhovel žalobe v časti sumy 150 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

34. Nemožno opomenúť ani rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 3Co/53/2016 zo dňa 4.10.2016, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že minimálna výška primeraného finančného zadosťučinenia na to, aby bola odradzujúca pre dodávateľa by mala byť nad 50% sumy, o ktorú by chcel potenciálne dodávateľ spotrebiteľa pripraviť. V predmetnom konaní priznaná suma nepredstavuje ani vyššie uvedených 50 %, preto mal súd sumu 150 eur predstavujúcu primerané finančné zadosťučinenie za primeranú.

35. Z uvedených dôvodov preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným súd rozhodol rovnako podľa § 255 ods.1, 2 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní proti žalovanému úspešný preto súd rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (z priznanej sumy), o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí

jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.